

S-a stins pâlpâind ca o candelă pe sfârșite, cel care a fost prof. dr. Mihai Dăncuș, eminent cercetător, muzeograf și etnograf, etnolog și om de cultură, timp de peste patru decenii director al Muzeului Maramureșului din Sighet, întemeietor și promotor al Muzeului Satului din Sighet, acesta fiindu-i corolar al operei în peste cinci decenii de activitate, «primar al satului primordial», așa cum inspirat s-a spus despre el. Maramureșean plin de dârzenie, a luptat cu toate vicisitudinile vieții pentru a realiza biruința spiritului asupra materiei. A cheltuit pentru aceasta suflet, sănătate și credință pentru propășirea nemului nostru românesc și a Bisericii greco-catolice, în mijlocul căreia trăia ca un bun urmaș al Episcopului unit Atanasie Rednic.

Om bun, cu dragoste de semeni, Mihai Dăncuș a fost un împătimit slujitor al tradițiilor populare maramureșene, al cuvântului scris căruia i-a dat viață făcându-l cuvânt rostit, în atâtea memorabile ocazii atât în mediul științific, cât și de la catedră, fiind un dascăl plin de râvnă și ardoare, cum puțini cărturari au trudit în atâta discreție și modestie ca el.

Înzestrat cu o judecată ageră, o memorie proverbială și cu o rară capacitate de ordonare și sistematizare a științei de carte căreia i s-a dedicat, s-a bucurat de prețuire unanimă, ca unul dintre cercetătorii cei mai prestigioși ai culturii populare maramureșene, pentru care a lucrat cu spor și pilduitoare tragere de inimă ... Iar opera pe care ne-a lăsat-o stă mărturie.

În fața destinului suntem nepurincioși, vâzând cât de severă și de implacabilă este legea firii: „pământ ești și în pământ te vei întoarce”. Nici spiritul său dârz și atât de dinamic, nu l-a putut scoate de sub povara acestei legi ... Acum, când trupul său se coboară în noaptea țărânei din care s-a zămislit, înfrânt de anii strânși în lunga sa viață, de munca ce nu a cunoscut osteneală, de suferința fizică, sufletul său trudit se ridică, pentru a se odihni la dreapta Tatălui, în liniștea veșniciei.

Prin rostirea mea smerită și săracă în cuvinte, îi aduc omagiul, mulțumirea și recunoștința pentru că a existat și că i-am putut fi în preajmă.

„Fie-ți țărâna ușoară și memoria binecuvântată”, dragă Mihai Rămas bun ...

Arh. Bogdan Vancea

[de Oncești și de Buteasa]

București, 1 august 2020